

【Report on Tohoku Volunteer Program 2012】

Mother Tongue (Thai)

Name: อนุญพร วิเศษสรวิศ (Tanunporn Visessonchok)

1. What impression did you have on Tohoku after 1.5 year of disaster?

ผ่านมาแล้วหนึ่งปีครึ่งหลังภัยพิบัติสึนามิที่โทโฮกุ ถ้ามองโดยภายนอก ผลกระทบของสึนามิมันยังคงเป็นที่เห็นได้ชัด กองเศษเหล็กที่ถูกกวาดไว้รวมกันดูวางประดับเป็นถนนที่ไม่มีที่สิ้นสุด และบ้านที่ว่างเปล่าริมทะเลก็มีให้เห็นเป็นภาพธรรมดา แต่เมื่อสังเกตลึกเข้าไป จะเห็นได้ถึงเมืองที่กำลังพยายามฟื้นตัว และผู้คนที่ตั้งหน้าตั้งตาใช้ชีวิตของพวกเขาต่อไป ซูเปอร์มาร์เก็ตยังคงเต็มไปด้วยผู้คนจับจ่ายใช้สอย ร้านอาหารยังคงเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา แม้ว่าจะเป็นที่ชัดเจนว่าความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องสำหรับการรื้อฟื้นจากภัยพิบัติ 11 มีนาคม ยังเป็นสิ่งจำเป็น แต่ขวัญและกำลังใจของชาวโทโฮกุนั้นเข้มแข็งแรงคือนิ่ง ตามทัศนคติ “สู้ต่อไป” (กัมบัตเต!) ที่เป็นลักษณะเฉพาะชาวญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นสิ่งที่น่าทึ่งของอย่างเป็นที่สุด

2. Please describe your experiences and tell us your reflection of them (for example, the work which you were engaged in, people’s conditions you observed, the stories you heard from them, and any other interesting experiences you would like to share with readers of this report). resilient

เนื่องจากคลื่นสึนามิได้พัดปลิวหอยนางรมธรรมชาติที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการเลี้ยงหอยนางรมของชาวอิชิโนะมากิหายไป ชาวอิชิโนะมากิจึงต้องซื้อเปลือกหอยโศดาตะจากฮ่องกงเพื่อมาใช้เลี้ยงทดแทน งานที่คลื่นมีโอกาสดำเนินงานต่างๆแค่จะรบนเปลือกหอยโศดาตะเหล่านี้ เพื่อที่จะนำมาร้อยโยงกันและคืนกลับสู่ทะเล หน้าที่นี้อาจจะดูเป็นงานที่ไม่ได้สำคัญอะไรและไม่ได้มีผลกระทบในทันที แต่ฉันเชื่อว่านี่คือส่วนที่จำเป็นของการรื้อฟื้น เพราะการรื้อฟื้นเป็นกระบวนการที่ช้าและไม่มีความเร่งรีบ การก้าวไปข้างหน้าก้าวเล็กๆไปเรื่อยๆคือทางเดียวที่จะไปถึงจุดหมายได้

ในระยะเวลาสามวันที่ผ่านมา ฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ที่เต็มไปด้วยผู้คนที่ยืนกรานอย่างไม่ย่อท้อ แม้ว่าจะได้ผ่านความยากลำบากขนาดที่ไม่สามารถจินตนาการได้ ในแต่ละวัน ชาวอิชิโนะมากิทำงานกันอย่างหนัก และทุกคนก็ช่วยเหลือกันในทุกๆทางเท่าที่จะทำได้ ชุมชนอิชิโนะมากิเต็มไปด้วยความไว้วางใจและความหวังอย่างแท้จริง และแน่นอนก็เต็มไปด้วยผู้คนที่มีจิตใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ฉันเคยเจอมาน

3. What did you learn from Tohoku and what would you like to suggest to your country people in case of natural disasters that might happen in your country?

จากประสบการณ์การเป็นอาสาสมัครในครั้งนี้ ฉันได้เรียนรู้ว่าผู้คนคือสิ่งที่มีแรงผลักดันที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของเจตนาใดๆ ถ้าประเทศไทยจะต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฉันหวังว่าคนไทยจะมีความเข้มแข็งเช่นเดียวกับชาวโทโฮกุ และสามารถที่จะนำความต้องการของคนหมู่มากไว้ก่อนความต้องการของตัวเอง

4. Your message to your country people

แม้ว่าพวกเราจะอยู่ท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยความวุ่นวาย แต่ความต้องการที่จะช่วยเหลือผู้อื่นจากใจจริงยังสามารถรับรู้ได้ข้ามผ่านช่องว่างทางภาษาและวัฒนธรรม ฉันขอแนะนำให้คุณคนลองอาสาสมัครช่วยเหลือผู้อื่นในทางใดๆก็ได้ที่ท่านสามารถทำได้ ไม่เพียงแต่ผู้รับจะมีความสุข แต่ฉันมั่นใจว่านั่นจะเป็นประสบการณ์ที่อบอุ่นและคุ้มค่าสำหรับผู้ที่ให้ด้วยเช่นกัน